

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

22 päivänä toukokuuta 2003

asiassa C-462/99 (Verwaltungsgerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Connect Austria Gesellschaft für Telekommunikation GmbH vastaan Telekom-Control-Kommission⁽¹⁾

(Televiestintä – Langattomat telepalvelut – Direktiivin 90/387/ETY 5 a artiklan 3 kohta – Muutoksenhaku kansallisen sääntelyviranomaisen päätökseen riippumattomassa elimessä – EY 82 artikla ja EY 86 artiklan 1 kohta – Direktiivin 96/2/ETY 2 artiklan 3 ja 4 kohta – Direktiivin 97/13/ETY 9 artiklan 2 kohta ja 11 artiklan 2 kohta – Lisätaajuuksien antaminen ilman eri maksua DCS 1800 -standardille varatulta taajuusalueelta määräävässä asemassa olevalle julkiselle yritykselle, jolla on toimilupa GSM 900 -standardiin perustuvien digitaalisten langattomien telepalvelujen tarjoamiseen)

(2003/C 171/01)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-462/99, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Connect Austria Gesellschaft für Telekommunikation GmbH ja Telekom-Control-Kommission, Mobilkom Austria AG:n osallistuessa asian käsittelyyn, ennakkoratkaisun telepalvelujen sisämarkkinoiden toteuttamisesta saamalla aikaan avoimen verkon tarjoaminen 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/387/ETY (EYVL L 192, s. 1) 5 a artiklan 3 kohdan, sellaisena kuin direktiivi on muutettuna neuvoston direktiivien 90/387/ETY ja 92/44/ETY

muuttamisesta niiden mukauttamiseksi kilpailuympäristöön televiestinnän alalla 6 päivänä lokakuuta 1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/51/EY (EYVL L 295, s. 23), direktiivin 90/388/ETY muuttamisesta matkaviestinnän ja henkilökohtaisen viestinnän osalta 16 päivänä tammikuuta 1996 annetun komission direktiivin 96/2/ EY (EYVL L 20, s. 59) 2 artiklan 3 ja 4 kohdan sekä telepalvelualan yleisten valtuutusten ja yksittäisten toimilupien yhteisistä puitteista 10 päivänä huhtikuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/13/EY (EYVL L 117, s. 15) 9 artiklan 2 kohdan ja 11 artiklan 2 kohdan sekä EY 82 artiklan ja EY 86 artiklan 1 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: D. A. O. Edward, joka hoitaa jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit A. La Pergola (esittelevä tuomari) ja P. Jann, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 22.5.2003 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Kansallisen oikeuden tulkittamiseksi telepalvelujen sisämarkkinoiden toteuttamisesta saamalla aikaan avoimen verkon tarjoaminen 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/387/ETY, sellaisena kuin tuo direktiivi on muutettuna 6 päivänä lokakuuta 1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/51/EY, mukaisesti ja yksityisten oikeuksien tosiasiallisen suojan takaamiseksi kansallisen tuomioistuimen on varmistettava, että asiaa koskevissa kansallisissa säännöksissä yksityisille annetaan kansallisen sääntelyviranomaisen päätösten osalta mahdollisuus muutoksenhakuun, joka täyttää direktiivillä 97/51/EY muutetun direktiivin 90/387/ETY 5 a artiklan 3 kohdan vaatimukset. Jos kyseisen direktiivin 5 a artiklan 3 kohdan vaatimusten mukainen tulkinta kansallisesta oikeudesta ei ole mahdollinen, mainitut vaatimukset täyttävän kansallisen tuomioistuimen, joka olisi toimivaltainen tutkimaan muutoksenhaun kansallisen sääntelyviranomaisen päätöksiin, ellei sitä estäisi pääasian oikeudenkäynnissä esillä olevan kaltainen kansallinen säännös, jossa nimenomaisesti suljetaan pois sen toimivalta, on jätettävä tämä soveltamatta.

- 2) EY 82 artikla ja EY 86 artiklan 1 kohta ovat lähtökohtaisesti esteenä pääasian oikeudenkäynnissä esillä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan on mahdollista myöntää DCS 1800 -standardille varatulta taajuusalueelta ilman erillistä maksua lisätaajuuksia määräävässä asemassa olevalle julkiselle yritykselle, jolla jo on lupa GSM 900 -standardiin perustuvien digitaalisten langattomien telepalvelujen suorittamiseen, vaikka kyseisille markkinoille tulleen uuden tulokkaan oli suoritettava maksu DCS 1800 -standardin mukaisiin langattomiin digitaalisiin telepalveluihin annettavan luvan saannista. Mainitut säännökset eivät kuitenkaan ole esteenä tällaiselle kansalliselle lainsäädännölle, mikäli tälle määräävässä asemassa olevalle julkiselle yritykselle määrätty maksu GSM 900 -luvasta, mukaan luettuna myöhempi taajuuksien antaminen DCS 1800 -standardille varatulta taajuusalueelta ilman lisämaksua, on taloudellisesti katsoen ilmeisen yhtäläinen siihen maksuun nähden, joka määrättiin DCS 1800 -luvan saaneelle kilpailijalle.
- 3) Direktiivin 90/388/ETY muuttamisesta matkaviestinnän ja henkilökohtaisen viestinnän osalta 16 päivänä tammikuuta 1996 annetun komission direktiivin 96/2/EY 2 artiklan 3 ja 4 kohta ovat lähtökohtaisesti esteenä pääasian oikeudenkäynnissä esillä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan on mahdollista myöntää DCS 1800 -standardille varatulta taajuusalueelta ilman erillistä maksua lisätaajuuksia määräävässä asemassa olevalle julkiselle yritykselle, jolla jo on lupa GSM 900 -standardiin perustuvien digitaalisten langattomien telepalvelujen suorittamiseen, vaikka kyseisille markkinoille tulleen uuden tulokkaan oli suoritettava maksu DCS 1800 -standardin mukaisiin langattomiin digitaalisiin telepalveluihin annettavan luvan saannista. Mainitut kohdat eivät kuitenkaan ole esteenä tällaiselle kansalliselle lainsäädännölle, mikäli tälle määräävässä asemassa olevalle julkiselle yritykselle määrätty maksu GSM 900 -luvasta, mukaan luettuna myöhempi taajuuksien antaminen DCS 1800 -standardille varatulta taajuusalueelta ilman lisämaksua, on taloudellisesti katsoen ilmeisen yhtäläinen siihen maksuun nähden, joka on määrätty DCS 1800 -luvan saaneelle kilpailijalle.
- 4) Direktiivin 96/2/EY 2 artiklan 3 ja 4 kohdat eivät lähtökohtaisesti ole esteenä pääasian oikeudenkäynnissä esillä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan vähintään kolmen vuoden kuluttua vuonna 1997 annetun DCS 1800 -standardin mukaisiin langattomiin digitaalisiin telepalveluihin annettavan luvan saannista saadaan myöntää DCS 1800 -standardille varatulta taajuusalueelta rajallisesti lisätaajuuksia operaattoreille, joilla jo on lupa GSM 900 -standardiin perustuvien digitaalisten langattomien telepalvelujen suorittamiseen, myös määräävässä asemassa olevalle julkiselle yritykselle. Mainitut kohdat eivät myöskään ole esteenä pääasian oikeudenkäynnissä esillä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan tällainen taajuuksien antaminen on sallittua ennen samaisen ajan umpeutumista, jos näiden operaattorien tilaajakapasiteetti on todistettavasti kaikkien taloudellisesti hyväksyttävien teknisten mahdollisuuksien hyödyntämisen jälkeen loppuun käytetty.
- 5) Telepalvelualan yleisten valtuutusten ja yksittäisten toimilupien yhteisistä puitteista 10 päivänä huhtikuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/13/EY 9 artiklan 2 kohdassa ja 11 artiklan 2 kohdassa oleva syrjäintäkielto ei ole esteenä pääasian oikeudenkäynnissä esillä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan on mahdollista myöntää DCS 1800 -standardille varatulta taajuusalueelta ilman erillistä maksua lisätaajuuksia operaattoreille, joilla jo on lupa GSM 900 -standardiin perustuvien digitaalisten langattomien telepalvelujen suorittamiseen, vaikka DCS 1800 -standardin mukaisiin langattomiin digitaalisiin telepalveluihin annettavan luvan saaneelle operaattorille maksu määrättiin, mikäli olemassa oleville operaattoreille määrätty maksu GSM 900 -luvasta, mukaan luettuna myöhempi taajuuksien antaminen DCS 1800 -standardille varatulta taajuusalueelta ilman lisämaksua, on taloudellisesti katsoen ilmeisen yhtäläinen siihen maksuun nähden, joka määrättiin DCS 1800 -luvan saaneelle operaattorille.

(¹) EYVL C 47, 19.2.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

22 päivänä toukokuuta 2003

asiassa C-355/00 (Dioikitiko Protodikeio Thessalonikisin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Freskot AE vastaan Elliniko Dimosio (¹)

(Yhteinen maatalouspolitiikka – Tavaroiden vapaa liikkuvuus – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Valtiontuet – Maatalousvakuutuslaitokselle suoritettava erityinen maksu)

(2003/C 171/02)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-355/00, jonka Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Kreikka) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi sadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Freskot AE ja Elliniko Dimosio, ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 30 ja 38 artiklan (joista on muutettuina tullut EY 28 ja EY 32 artikla), EY:n perustamissopimuksen 39 artiklan (josta on tullut EY 33 artikla), EY:n perustamissopimuksen 40 ja 59 artiklan (joista on muutettuina tullut EY 34 ja EY 49 artikla), EY:n perustamissopimuksen 60 artiklan (josta on tullut EY 50 artikla) ja EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan (josta on muutettuina tullut EY 87 artikla) sekä muun ensivakuutusliikkeen kuin